

рідної мови та навіювання ідей необхідності у використанні мови не лише в професійній сфері, а й у суспільному житті.

Отож, сучасні тенденції у розвитку української мови у засобах масової інформації зосереджуються на зміні літературної мови та ігноруванні відповідних стандартів. Визначальним чинником є поширення та широке застосування іншомовних слів. Необхідно звернути увагу, що дані слова відносяться до низки сфер життєдіяльності, яким характерних політичних та економічний стандарт. Зазначені прояви є позитивними явищами, які можуть збагачувати нашу мову.

Література

1. Жарко С. Ю. Тенденції сучасної української літературної мови та їх відображення в мові ЗМІ. Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Соціальні комунікації», 2016. Вип. 16
2. Шаповалова В. Г. Інноваційні процеси в сучасному медіа тексті: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.01.08 / Київський нац. ун-т. Київ, 2003. 22 с.

Герасимов А.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Подворчан А. З.

старший викладач кафедри

українознавства та іноземних мов

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

ЕЛЕКТРОННІ ДОКУМЕНТИ, ЇХ ПЕРЕВАГА ТА РОЛЬ У МАЙБУТНЬОМУ УКРАЇНСЬКОГО ДОКУМЕНТУВАННЯ

Сьогодні, у час стрімкої комп'ютеризації та ІТ технологій все більше поширюються електронні документи, які можна тепер помітити у багатьох сферах життя людини. Про що тільки стверджує статистика, за якою в цілому об'єм документообігу збільшується щорічно: кількість електронних документів щорічно подвоюється, а паперових – збільшується лише на 8-9 відсотків. Напевно, це відбувається через те, що електронні документи мають ряд переваг над паперовими, але у той час мають і свої недоліки (проблеми електронного діловодства).

Основоположними принципами діяльності «електронного документообігу» в Україні є: можливість відстеження статусу проходження документу від моменту його створення до етапу його використання; оперативність доставки документів потрібним юридичній або фізичній особам; короткий час створення та їх погодження; одразу кілька співробітників можуть працювати над редакцією, внесенням змін або доповнень до нього; швидкість здійснення пошуку потрібного документу [1].

Слід зазначити й актуальні проблеми, що стосуються роботи з електронними документами: збереження та захист інформації, яка присутня в електронних документах; обмеженість застосування електронних документів у різних сферах людської діяльності; недосконалі знання щодо термінів, використовуваних в електронному документуванні, а також вимог до правильного оформлення та створення електронних документів, які в подальшому своєму використанні можуть мати юридичну силу.

Кручиніна Т. Г. виокремлює такі найголовніші переваги електронного документу: існування єдиного інформаційного простору в масштабах установи, організації, підприємства (можливість віддаленого доступу у разі необхідності); встановлення різних повноважень щодо доступу, прав на редагування та дій над електронними документами; мінімізація факторів, які б уможливіювали втрату важливої інформації у наслідок некомпетентної роботи персонали (електронна копія та реєстрація в системі); збільшення надійності зберігання електронного документу засобами шифрування та механізму ЕЦП (електронного цифрового підпису); спрощення роботи з документами завдяки структурно-систематизованому процесу роботи з документами; зменшення грошових витрат на створення, зберігання документів, оплати за доставку документів [2].

Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг» від 22.05.2003 вніс великий прорив у сфері розвитку електронних документів, з кожним роком все більше доповнювався. Врешті-решт за допомогою нього можна сформулювати визначення самого електронного документу, його правовий статус, знайти умови та порядок здійснення електронного документообігу, перевірки цілісності електронних документів. Питання постає в тому, наскільки даний нормативно-правовий акт є доречним в наш час. Безперечно він є дуже важливим та цінним у сфері електронного документообігу, але остання редакція його була 07.11.2018. Це дає нам зрозуміти, що тенденції розвитку у сфері електронних документів не такі швидкі, коли здавалося б статистика показує нам, наскільки це важливо саме зараз. Наприклад, стаття дванадцята цього закону містить інформацію щодо перевірки цілісності електронного документа. Вказано лише те, що у документі повинен перевірятися електронний цифровий підпис, але ж який порядок і як саме повинна відбуватися ця перевірка? Цього не зазначено і немає посилань на інші правові акти, які б містили інформацію про це. Невже підтвердження цілісності електронного документа вимагає тільки електронного цифрового підпису, чому існує лише один шлях цього підтвердження, чому не існує більш мобільних та сучасних методів, бо мають електронний цифровий підпис по статистиці менше десяти відсотків населення України, хто ж тоді користується електронними документами? Ряд цих питань досить хвилює людей, які використовують електронні документи у своїй професійній діяльності [3].

Недосконалістю електронного документування можна також вважати те, що вимоги щодо його оформлення поки обмежуються лише таким поняттям як електронний цифровий підпис. Основні принципи оформлення

електронних документів встановлені в «Методичних рекомендаціях з розробки інструкцій з діловодства»: електронне документування здійснюється за правилами загального діловодства, які характерні для оформлення документів на паперових носіях; електронні документи повинні мати основні реквізити, які мають бути присутні в аналогічному паперовому документі, окрім відбитка печатки. Проблема недостатності нормативно-правових актів, які б встановлювали вимоги до оформлення електронних документів уже не перший рік турбує українців, у той час як оформлення паперових документів регламентуються та закріплюються в стандартах і уніфікованих формах [4].

Щоб створити електронний документ організації використовують різноманітні програмно-технічні засоби для безпомилково оформлення документів та здійснення електронного діловодства. Вони мають такі основні риси: придатність для використання, достовірність, цілісність, автентичність (справжність).

Найпопулярнішою та найпоширенішою програмою для відтворення електронних документів вважають Microsoft Office, який включає до себе: Microsoft Word – інформаційний редактор для текстів, який допомагає оформляти оригінали-макети документів; Microsoft Excel – універсальну таблицю, яка містить в собі можливість робити різного роду розрахунки та будувати графіки (діаграми); Microsoft PowerPoint, Microsoft Access, Microsoft Outlook та інші різноманітні програми, які мають різноманітні функції та переваги для відтворення інформації на електронних носіях.

Microsoft Word займає першість серед усіх програм, які використовують для створення електронних документів, це й зрозуміло, адже він має такі особливості: простоту використання, має зручний інтерфейс і довідкову систему, широкий асортимент майстрів та шаблонів, покращені можливості колективної обробки документів; автоматизована робота, менший час виконання задач; можливість обміну файлами Microsoft Word в Інтернеті; наявність автоматичного управління інтерфейсом програми, який підлаштовується під кожного користувача окремо в залежності від його переваг [5].

Отже, основні проблеми і переваги у сфері електронного документообігу сучасної України дійсно заслуговують великої уваги серед науковців, вчених, політиків та і звичайних людей. Усіх турбує питання: як впровадити електронні документи в усі сфери життєдіяльності людей, щоб таким чином полегшити та прискорити рух документів. Зараз наша країна дещо відстає від інших у сфері розвитку та впровадження електронних документів. Усе вимагає деякого часу, але все-таки тенденції цього впровадження та удосконалення самого електронного документообігу залежить від зацікавленості та потреби самого суспільства в цьому.

Література

1. Рудчик Є. А. Основні принципи та переваги впровадження електронного документообігу, 2016 р. URL: <https://sites.google.com/site/elektrdokumentoobig/o-snovni-principi-ta-perevagi-vprovadzenna-elektronnogo-dokumentoobigu> (дата звернення: 01.06.2020).
2. Кручиніна Т. Г. Переваги й недоліки електронного документообігу: Секретарь-референт, 2014 р. URL: <https://tsdea.archives.gov.ua/wp-content/uploads/pages/20102014.pdf> (дата звернення: 02.06.2020).
3. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003. № 851-IV. Верховна Рада. Дата оновлення: 07.11.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15> (дата звернення: 02.06.2020).
4. Про затвердження порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання: наказ Міністерства юстиції України від 11.11.2014. № 1886/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1421-14> (дата звернення: 03.06.2020).

Грженда І. Є.
здобувач вищої освіти III курсу
Науковий керівник – Руських І. В.
старший викладач
*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

МОВНІ ПРОЦЕСИ У СУСПІЛЬСТВІ: ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ ВАРІАТИВНОСТІ МОВИ

Актуальність теми дослідження зумовлена тим, що вивчення мов в умовах глобалізації та євроінтеграції стає масовим явищем у сучасному світі. Модерна європейська країна потребує підготовки нової генерації, кваліфікація та обізнаність якої працюватиме на благо розвитку держави та суспільства. Формування професійного та світоглядного рівня на пряму залежить від прикладних навичок та вмінь індивіда. Тенденції сучасності свідчать про необхідність людини володіти хоча б однією іноземною мовою. В поданому контексті надзвичайно важливим та дискусійним стає питання, що стосується мовних процесів у суспільстві, а саме – варіативність мови.

Л. Нікольський зазначає, що полікультурність в освіті і багатобічний міждисциплінарний підхід до змісту знань, забезпечення інтеграції мов, змістовна інтерпретація взаємозв'язків між мовою і суспільством – шлях, який може сприяти глобальній самоорганізації людства і одночасно бути умовою входження конкретної людини в єдиний світовий інформаційно-освітній і комунікативний простір.

Соціальна варіативність мови, пов'язана із мовними процесами, є надзвичайно дискусійним питанням сьогодення. Недостатня наукова